

Resebrev Nr 12

31 juli – 4 augusti 1973

FÄRÖARNA

TORSHAVN–KIRKJUBØUR

Inledningen på en treveckors färd till fots och med skepp i Färöarnas unika fjällnatur. Föregicks av en tuff 39 timmars båtresa från Esbjerg. Uforskade huvudstaden Torshavns sevärdheter, vandrade i regn och dimma till forna ärkebiskopssätet Kirkjubøur, och träffade Håkan från Karlshamn som kom att resa med mig. Jag var 20 år gammal och hade påbörjat mina studier i etnologi vid Lunds universitet

FØROYAR

— • —
FAROE ISLES
FÆRØERNE

FÄRJAN FRÅN ESBJERG FRAMME I TORSHAVN

31 juli 1973

Avfärden från Lund

Äntligen har så min resa kommit så långt att jag befinner mig ombord på "Kronprins Frederik" på väg till Färöarna sedan drygt tre timmar, och all resfeber har släppt. Dyligt har jag lidit av sedan igår kväll då jag packade för sista gången och fann att min packning blivit ack så stor.

15 kg i ryggsäcken och 3 kg i axelväska föreföll vara olidligt då jag företog en provtur runt kvarteret och då svettats något våldsamt. Men nu ikväll känns inte packningen alls så besvärlig. Dels är det svalare idag, dels lindrar min nyköpta Grönlandsjacka, som jag använt för första gången idag

Gick upp 08:30 imorse, rätt trött. Käkade lite frukost och packade ner mina smörgåspålägg jag ska ha med till den 39 timmar långa båtresan från Esbjerg på Jylland till Torshavn. Kvart över nio ringde mamma **Gerd** och önskade mig lycka till, strax därefter kom min kompis **Beppe** för att köra mig till Gigant Foil, flygbåten till Köpenhamn med avfärd från Malmö klockan 10:30.

Precis innan vi ska åka kollade jag brevlådan och fann att posten redan kommit, och där fanns bland annat en utbetalningsavi från Orust Tjörns Elverk avseende min lön för sommarens mätaravläsning på Orust. Det kom för sent, nu får pappa **Arne** få lösa ut lönen när han kommer till Lund och betala igen 1500 kronor som min svägerska Karin igår lånade ut till mig.

Vi var i Malmö redan klockan 10, jag köpte biljett till flygbåten, 5 kronor, och sedan stod vi och pratade i det mulna vädret tills jag måste gå ombord. Betalade tillbaka de 250 kronor jag fick låna av Beppe igår (innan jag fått tag på Karin).

Problem med platsbiljett

Snabbt över till Köpenhamn och väl där en rask promenad uppför Havnegade och sedan hela Ströget till Centralstationen. Jag var framme där klockan 11:30, och mitt tåg till Esbjerg skulle avgå en timme senare. När tåget rullar in på perrongen 12:15 upptäcker jag att det är ett expresståg, och på sådana brukar det vara obligatorisk platsreservation. Jag sprang snabbt in på tåget och spanade efter reservationsetiketter ovanför sätena men såg inga.

Då trodde jag lättad att det var fritt fram att sitta var som helst och satte mig som förste man i en kupé. Bara för att strax efter åter bli besviken. Fullt med folk ombord och alla ledade efter sina bokade platser, och plötsligt hade jag ingen plats längre.

Utanför tåget stod konduktören och frågade honom huruvida alla platser på tåget var reserverade. Det trodde han var fallet, men tillade att jag skulle gå fram till lokföraren som stod framme vid första vagnen och höra efter om det fanns någon ledig plats, ty lokföraren hade en komplett passagerarlista i sin hand. Jag förstod nu att jag inte var ensam om problemet att sakna platsbiljett. Flera militärer, utlänningar och andra stod redan där med lokföraren.

Smidig övergång från tåg till båt.

Det visade sig att det visst fanns ett fåtal lediga platser, och jag hade en fantastisk tur och fick den sista icke upptagna platsen, men med förbehåll att det kunde hända att den skulle bli upptagen från en senare station. Men så blev inte fallet, utan jag fick sitta hela vägen till Esbjerg. På vägen for vi med färja över Stora Bält och då gick de flesta passagerarna upp

NORDISK RESETJÄNST
• Skolresor • Studieresor • Sällskapsresor •

Stora Gråbrödergatan 15 LUND Telefon 046/27000, 160 06
Teleadress: Nordresor Postgiro: 43 83 37

ANMÄLNINGSBEKRÄFTELSE Nr 2746
Antal personer: 1

Namn: LARS EKLUND
Adress: NEPTUNUSGAT. 2, 22337 LUND Telefon: 115267

Resans beteckning: ESBJERG - FÄRÖARNA Antal dagar: 25
Arrangör: DFDS SEAWAYS Anresadag: 31/7

Anskaffningsort: ESBJERG 6/18
Grundavgift: 3/2 H-MALMST 309.-
Tillägg anskaffning: 245 EKONOMIST 135.-

Platsavgift	544.-
Obs! ev. besöksavgifter	
Tillägg bad/ouch	
Porto, tel., telegr., exp.	
Övriga kostnader	
Anteckningar	
Summa kronor	544.-
Restat värdlöshetsavgift	
Amtsrätt att betala	544.- 200 45-73 kr

SVEBRINGS RESOR
St. Gråbrödergatan 15
222 22 LUND - Sweden
Tel. 046 270000

LUND den 25/7 1973
Lars Eklund

på däck. Ända tills Odense var tåget fullpackat på tåget, dussintals väskor i korridorerna men sedan lättade trycket.

Jag var väldigt trött och slumrade mesta tiden. Dock uppfattade jag när en kvinna strax innan vi var framme i Esbjergs hamn klockan 17:30 gick från kupé till kupé och frågade efter resenärer till Färöarna (och England) och kollade våra båtbiljetter.

Tåget stannade alldeles framför DFDS färjeterminal där alla gick in och uppför en trappa. Där delades resenärerna upp, till vänster dem som skulle fara med färja till England, och till höger Färö-resenärerna. De två färjorna hade samma avgångstid, klockan 18:00. Jämförde skeppen: Kronprins Fredrik var betydligt lägre och kraftigare byggd än Englandsfärjan, för att klara hårdare väder.

31 juli 1973. Ombord på Kronprins Frederik

Klockan är 21:30 och jag ligger i min lilla egna hytt och hör motorernas gång och känner av dyningarna. Hytten består inte av mer än en säng, ett tvättställ, ett litet skåp och ett golvutrymme på 2-3 kvadratmeter. Det är vidare lyhört mellan hytterna men visst är det toppen att ligga här i egen hytt. Den är belägen på nedersta etaget, tre våningar nedanför kiosk, matsal och cafeteria.

Det är massor av folk på båten, mest danska turister och hemvändande färingar. Jag lärde känna ett medelålders par från Torshavn när jag satt uppe i salongen, och vi hade ett trevligt samtal. Jag berättade att jag var svensk och hade studerat en hel del om Färöarna och färingsk kultur, och vad jag planerade göra där under min månadslånga vistelse på öarna. Allt på ett språk som inte alls var oöverkomligt, det påminde om en norsk dialekt. Eventuellt talade dessa personer särskilt lättbegripligt, men i annat fall har jag överskattat språksvårigheterna.

Hutlöst pris för middag ombord

Själva hade de varit på tre veckors semester i Danmark. Han var gammal fiskare och som sådan varit överallt på Nordatlanten – Norge, Skottland, Island, Grönland, Newfoundland, Amerika. Vi diskuterade självständighetssträvandena, klimatet, ekonomin och kampen mot EG på Färöarna. Öarnas eventuella anslutning till Europamarknaden lär bli en stor fråga i valet till det färingska parlamentet – Lagtinget – den 21 september

Det var ingen pass- och tullkontroll vid avfärden från Esbjerg. Färöarna tillhör ju Danmark. Ombord på båten blev jag anvisad min hytt och jag tog mig genast dit och vilade en halvtimme för att slippa undan den stora villervallan vid avgångsdags. Därefter gick jag upp och kollade fartyget disposition, var alla bekvämligheter fanns.

Jag var väldigt hungrig och gick in i restaurangen för att äta men vände strax när jag läst menyn – middag kostar hutlösa 33 kronor. Istället återvände jag till hytten och åt mina medhavda mackor med olika pålägg, korb, skink-ost och messmör. Gick till sängs tidigt och upptäckte att när man släckte lamporna blev det kolmörkt, hytten är belägen mitt inne i fartyget.

1 augusti 1973

Heldag till sjöss. Gick upp klockan 10:30 och promenerade runt en stund men fann att båten gungade så mycket att jag beslutade gå ner i hytten och sova två timmar till. Tillbringade resten av dagen mycket ute på däck trots att det var mulet och trist väder. Åt en yoghurt i kafeterian, i övrigt käkade jag endast lite lakritskonfekt jag köpt i kiosken.

Försökte läsa en bok men dyningarna var inte nådiga. Gick och lade mig för sista gången klockan 21:45, men skruvade först bak klockan till 20:45, färingsk tid.

Torshavn 2 augusti 1973

Sven Ingvars på jukeboxen

Ankomst till Torshavn – Färöarnas huvudstad. Klockan är 18:30 och jag sitter på stadens enda café och tar en kopp kaffe, lyssnar på musiken från en jukeboxe och betraktar de fem ungdomar som är här förutom damen i kassan, och plötsligt får jag en smärre chock, en positiv sådan, när från jukeboxen ljuder värmländska Sven Ingvars sjungande på svenska låten "Under min parasoll", och cafégästerna glatt sjöng med i den svenska texten.

Det bekräftar vad föreståndaren för Torshavns museum berättade för mig tidigare i eftermiddags, nämligen att folket på Färöarna talar vad som kan kallas skandinaviska. Alla kan dessutom danska och talar detta med främlingar fast med färingskt uttal. Museichefen tillade att om jag bara talar långsamt kommer jag bli förstådd av de flesta här på Färöarna – som för övrigt på det egna språket heter Føroyar.

Hård sjögång på Atlanten

Kom hit i morse klockan 08:00 lokal tid efter en våldsamt gropig sista natt till sjöss. Det var Atlantens mäktiga dyningar som gjorde sin kraft gällande i kombination med rätt hård blåst. Tur var det att denna sträcka av den totalt 39 timmar långa båtfärden avverkades på natten. Annars skulle jag garanterat ha drabbats av sjösjuka, något jag nu lyckades klara mig från när vi inledningsvis for över Nordsjön – trots att havet också där var synnerligen upprört. Därefter följde i mitten av färden en något lugnare etapp när vi passerade Orkney- och Shetlandsöarna, men sedan kom vi ut på verkliga Atlanten vid 18-tiden andra kvällen.

Sov därför så länge som möjligt i morse och gick upp först klockan 07:15. Packade ihop mina grejer och gick sedan upp däck. Och kunde besviket konstatera att båten redan ankommit Torshavn och man höll på med förtöjningen. Jag missade sålunda att se inloppet med mera som eljest hör till de första intrycken att suga i sig efter en avslutad lång båtresa. Nu blev det istället alla de väntande färingsarna på kajen som jag fick betrakta.

Passagerarna mestadels färingsar

I ett gråmulet, regntungt och disigt Torshavn hade mängder av folk mött upp för att ta emot sina anförvanter och vänner. I början på resan trodde jag att de flesta som for med båten var turister men det visade sig vara en missuppfattning.

Med undantag av personalen som var helt dansk och ett mindre antal passagerare var det bara färingska man hörde talas. Även en mängd långhåriga killar och tjejer som jag trodde var danskar och amerikaner var i själva verket färingsar allihop.

Så fort jag kommit iland och passerat tullkontrollen började jag leta efter vandrarhemmet och det var inte alls svårt för ända från båten visade skyltar vägen dit i utkanten av staden. Asfalterade gator men inga gatuskyltar. Vandrarhemmet var också en villa som alla andra men med en vandrarhemsflagga hissad.

En dansk kvinna förestod vandrarhemmet och hon undrade om det var många resenärer med ryggsäck som farit med veckans båt från Esbjerg. Vilket det inte var. Bokade in mig för två nätter för 11 kronor natten och blev anvisad ett rum att kolla om där fanns en ledig säng, och det fanns. Två killar låg fortfarande och sov, så jag bara ställde min packning, käkade två smörgåsar med korv, bytte min svettiga tröja och begav mig sedan ut på stan, iklädd min fina Grönlandsjacka och enbart axelväska.

Många affärer men få matställen

Jag promenerade runt nere i centrum, upptäckte att det fanns rätt många affärer men endast få matställen. Ner till Tinganes med gamla hus med gräs på taket. Här håller Lagtinget till. Det uppges vara Europas äldsta parlament, etablerat någon gång kring år 900. Gick sedan ner i hamnen omgiven av fiskeindustrier och fylld av större och mindre båtar. Här fanns också turistbyrån och jag gick in och erhöll en broschyr med en stadskarta över Torshavn samt tidtabeller för alla båtförbindelser mellan öarna. Köpte dessutom en del vykort.

Med hjälp av kartan hittade jag till museet, och kom dit exakt klockan 10 när det öppnade. Det bestod av två byggnader men jag var bara i den ena idag, ty i den byggnaden låg också Torshavns bibliotek på första våningen. Och där fastnade jag såsom varande etnologstudent vid Lunds universitet (läste A-kursen 20 poäng vårterminen 1973) för övervåningens samling av färingska redskap och föremål. En äldre man förestod denna etnologiska samling och han förklarade en del.

Han frågade mig var jag bodde och vart jag avser åka. Då bad jag honom föreslå intressanta platser att besöka. Han rådde mig att försöka åka till så framhöll särskilt öarna Sandoy och Suduroy i södra delen av den färingska arkipelagen samt alla de nordliga öarna. Han hade en gång haft en svensk man boende hos sig som han just rekommenderat dessa öar, och denne hade efteråt varit synnerligen tacksam för tipsen och sedan återkommit till Färöarna flera gånger.

Svabos färingska ordbok

I museets gästbok såg jag för övrigt att de varit många svenskar här i sommar, och i biblioteket fann jag en hel del fina böcker. Jag ägnade en dryg timme att studera dels den ryktbara folkminnesamlaren och språkforskaren **Jens Christian Svabos** färingska ordbok från 1770-talet liksom ett tjockt monumentalverk om öarna med mängder av bilder från 1950.

Intressant var också att få inblick i den händelserika historien. Färöarna ockuperades 1940-1945 av brittiska trupper under andra världskriget sedan Danmark fallit för Hitlers Tyskland. Det tillfälliga fyraåriga brittiska styret skapade en grogrund för ett nationellt återuppvaknande som ledde fram till det inre självstyret 1948. Danmarks överhöghet är inte någon gammal företeelse. Färöarna var under flera hundra år en fri stat även om norska kungar hävdade sin överhöghet fram tills 1300-talet, och sedan Norge knöts ihop med Danmark blev Färöarna fastare anknutet till Norge.

När en dansk prinsessa skulle giftas bort med en prins från Skottland sägs det att Norge saknade en hemgift att ge, och istället gav man bort Orkney- och Shetlandsöarna i pant – en pant som dessvärre aldrig återlöstes. På de bortskänkta öarna blev befolkningen tyranniserad av adelsmän och den nordiska kulturen dog snabbt ut. Färöarna kunde mycket väl ha gått samma öde till mötes men ingen främmande makt har riktigt rått på denna önation utan man har kunnat bevara sin ålderdomliga kultur.

När Danmark efter Napoleonkrigen i början av 1800-talet förlorade Norge släppte man inte Färöarna. Istället avskaffade danskarna Lagtinget och införde handelsmonopol på öarna. Friheten var borta. Så småningom liberaliserades dock det danska styret, Lagtinget återinfördes på 1840-talet, monopolen avskaffades och sedan ledde vägen fram till självstyret 1948.

Tredelat självstyre

I praktiken fungerar självstyret på följande tredelade vis:

- 1/ Färöarna administrerar på egen hand samhällsfunktioner såsom samfärdsel, handel och näringsliv.
- 2/ Färöarna och Danmark administrerar gemensamt samhällsfunktioner såsom socialvård och sjuk- och hälsovård.
- 3/ Danmark administrerar på egen hand samhällsfunktioner såsom lagstiftning, postväsendet, utrikesaffärer och försvar.

Meningen är att gradvis flytta över funktioner från grupp tre till två till ett, för att göra önationen mindre beroende av danska skattepengar. Starka krafter på öarna kräver idag fullständigt oberoende och utträde ur NATO och nej till europeiska unionen.

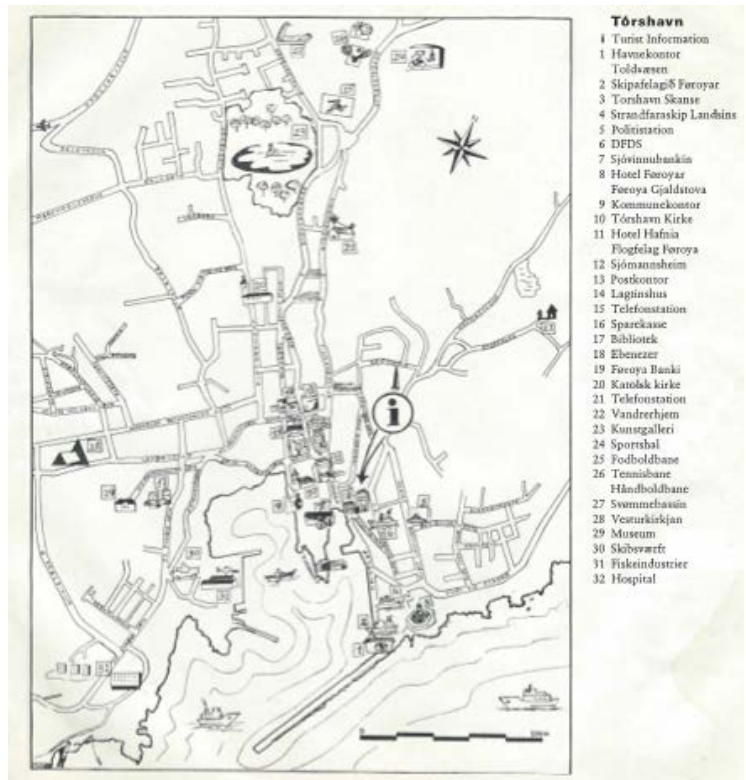
Enda skogen är planterad

När jag lämnat biblioteket gick jag till en affär för att handla mat att tillaga på vandrarhemmet. Köpte en burk ravioli och en liter mjölk. Så till hemmet men väl där hittar jag inte det kök som ska finnas med följd att jag åt maten kall. Därefter läste jag ett par kapitel till i den bok jag håller på läsa – ”*Harry Strömbäck gymnasist*” av **Hugo Swensson**.

Mitt huvud dunkade fortfarande efter Atlantens vågor så jag var tvungen att rulla ut sov-säcken och lägga mig att vila. Just då såg jag hur vädret plötsligt klarnade utomhus och solen tittade fram, men när jag vaknade klockan 16:45 var vädret lika grått igen. Själv var jag emellertid pigg och nyter så jag gick ut på en ny promenad. Från ett högt beläget monument blickade jag ut över staden och jämförde med min karta.

Sedan gick jag ner i en dalsänka följde en bäck som rinner genom Torshavn, och kom på så vis rätt in i en väldig lummig skogspark som givetvis är planterad då inga träd växer naturligt här. Skönt med denna skog i det för övrigt karga landskapet. Efter parkpromenaden kom jag åter ut i stadsbebyggelsen och besökte caféet där jag satte mig att skriva dagbok.

Det har varit en trevlig men gråmulen första dag på Färöarna. Den myckna trafiken och det moderna livet har överraskat mig. Människorna här är och ser ut som andra nordbor, fast helt i särklass står flickorna här, vackra och förtrollande och med en naturlig skönhet. Det förgyller ens stadspromenader.

2 augusti 1973 klockan 22

Hela kvällen har jag samtalat med en nyanländ trevlig svensk resenär, nu rumskompis, **Håkan Lorentz**, från Karlshamn. 27 år gammal jobbar han på oljefabriken där. Han kom hit igår med flyg till flygplatsen belägen på ön Vagar. Därifrån kostade det 35 kronor att komma till Torshavn via en färja och två transportbilar.

Han reser hem med båten den 17:e och har inga direkta planer på att besöka något särskilt här på Färöarna. Utan tält är han hänvisad till härbärgets i Torshavn och till pensionat på andra platser. Vilket blir ganska dyrt när han dessutom ska fara tur och retur mellan öarna. Orsaken till att han farit hit är att han blev förtjust i Skottland och Orkneyöarna med likartad natur när han var där 1970.

Han visste mycket lite om Färöarna så jag kunde därför glänsa stort med att detaljerat berätta om landet, och ett livligt samtal följde. I Karlshamn jobbar han skift på fabriken och han berättade om för och nackdelar med det – mest nackdelar. Han har läst på universitetet men gav upp efter 20 poäng matematik.

3 augusti 1993

Expedition Kirkjubøur

Sitter på vandrarhemmet klockan 20:00 efter en dag som fullständigt regnat bort. Inte fem minuters uppehåll på hela dagen. Trots detta har gjort en jättebedrift. I hällregn och dimma och utan regnställ – glömde kvar det på vandrarhemmet – gjorde jag en vandring över fjället till Kirkjubøur på Streymoys sydspets för att där se på domkyrkoruinen från omkring år 1000 och Biskopsgården.

Kirkjubøur är önationens viktigaste historiska ort. Under medeltiden var det ärkebiskopsäte och därmed landets andliga och kulturella centrum. Idag är det Färöarnas främsta evärdhet.

Visserligen finns det landsväg dit, en en mil lång oljegrusväg, men jag ville gå den betydligt kortare vandringsleden över Kirkjubøreyn – ett 50 meter högt fjäll. Höjden kan tyckas vara obetydlig men likväl är det verkligt fjällandskap och på Färöarna finns mångenstädes hundratals meter branta stup – fast det är mestadels på den västra delen av öarna.

Nåväl, jag bestämde mig för att jag skulle ta en stig som enligt min karta skulle gå i stort sett rakt mot det forna biskopssätet och vara cirka fem kilometer lång. Innan jag kom till startpunkten för stigen måste jag passera större delen av Torshavn och sedan frågade jag en äldre man om vägen. Denne pekade upp mot en sluttning, sade att man skulle gå förbi några gårdar och sedan rakt fram över något som man namngav på färingska, men endast kunde förklaras som någon slags grop.

Avråddes välja stigen över fjället

Emellertid avrådde han mig från att ta denna väg till Kirkjubøur, dels på grund av att terrängen är besvärlig och dels att kan vara svårt att upptäcka rösen i dimman. Jag fortsatte dock uppför sluttningen och på den sista gården frågade jag igen. Även här avrådde man mig på grund av svårighetsgraden, men gumman som bodde där tillade också att det så klart är den *sjoveste* – roligaste – vägen över fjället, och därmed var mitt val fattat.

Unga frun i huset följde med mig cirka 100 meter uppåt för att visa rätta vägen. Genom två grindar och sedan var man ute på utmarkerna där endast fåren håller till. Rösningen var än så länge bra och det var bara att spana bort mot nästa krön för att upptäcka nästa röse.

Plötsligt efter ett krön var jag väl uppe vid det som mannen inte hade något danskt namn för – ett rent dött månlandskap åt alla håll ned i en svacka innan nästa krön. Sten, sten, sten, vulkanisk aska. Stora stenbumlingar och mängder av mindre gjorde det med ens betydligt svårare att urskilja rösen. Till råga på allt var det vattensamlingar och sankt överallt. Mina skor fylldes med vatten, kläderna var redan blöta

Platå efter platå platå, samma bild. Om det inte varit för fåren som fanns överallt skulle

man blivit tokig. Så småningom stabiliserades höjden och jag passerade tre mindre sjöar, varav endast en var utmärkt på kartan. Bäckar överallt, tydligen har det regnat alldeles övermåttan mycket i år. Här uppe höll jättelika mås- och *tjaldur* (strandskate)-kolonier till, och när jag gick kretsade hundratals fåglar i luften och skrek mot inkräktaren.

Omöjligt finna rösen i dimman

Upp till sjöarna hade jag inga problem med att komma rätt, men sen var det hopplöst. På en jättelik steril högslätt gick det inte längre att finna rösen längre på grund av dimman men jag fortsatte i samma riktning som tidigare i hopp om att så småningom komma ut till landsvägen.

Nu hade jag vandrat i två timmar oavbrutet, klockan var 13 och så plötsligt ser jag ingenting mer än 10 meter framför mig mot 50 meter tidigare trots att dimman inte var varken mer eller mindre. Alltså måste det vara en brant föröver.

Jag gick långsamt närmare för att rekognoscera och fann då att det inte var brantare än att jag kunde ta mig nerför, emellertid var det en grässlutning och därmed rätt halt. Nerför, nerför till en ny steril plåtå, åter nerför och så ser jag plötsligt havet nedanför med en liten väg ringlande utmed stranden.

Kom slutligen ner till vägen och promenerade åt vänster för att komma till Kirkjubøur. Rätta stigen skulle ha lett mig rakt på Kirkjubøur, men jag hade kommit en kilometer för långt åt höger.

Ödsligt värre i Kirkjubøur

Regnet öste fortfarande ned och den enda varelse jag mötte borta i Kirkjubøur var en hund. Inga människor var ute i detta väder trots att det fanns cirka fem gårdar i denna bygd.

I vackert väder är Kirkjubøur en otroligt vacker plats, se bilden jag köpt. →

Nu var det annorlunda. Under domkyrkoruinens valv kunde jag skjula och krama ur vatten från strumpor och handskar. Biskopsgården med grästak verkade vara helt privat så jag brydde mig inte om att försöka se den på insidan i mitt våta tillstånd. Istället gick jag en stund och sökte skydd i den nya kyrkan.

Rätt snart begynte jag hemfärden, nu skulle jag ta landsvägen. Jag gick och gick och efter 3 kilometer mötte jag en taxibil som skulle lämna turister i Kyrkjebo, och när jag kommit halvvägs och passerat en illaluktande sillfabrik och bygden Velbastadur kom taxibilen tillbaka och stannade för att fråga om jag skulle till Torshavn – i så fall hoppa in!

Taxin skulle ändå åka till stan så det spelade ingen roll att jag följde med utan kostnad. Under livligt samtal närmade vi oss Torshavn och jag betraktade med välbehag varje vägmetter jag slapp trampa. Föraren bekräftade att det varit en helblöt sommar och att jag valt den svåraste vägen över fjället. Själv tar han alltid en annan lättare stig.

Alla kläder på tork

Genom denna lift var jag tillbaka i stan redan klockan 15. Jag gick in i en affär och inhandlade ett paket ärtsoppa och en liter mjölk, och i ett bageri köpte jag sedan några goda kakor. Med detta i bagaget vandrade jag åter till vandrarhemmet där jag genast bytte samtliga kläder och lade på elektriska elementet och medan byxorna torkade satte jag mig och läste.

Vid 16:30 gick jag ner i köket och tillagade en härlig måltid: smörgåsar, soppa, mjölk, kaffe och kakor. Mätt och belåten gick jag upp på rummet och åt så min dagliga chokladkaka – jag köpte med 14 stycken från Sverige. Därefter satte jag mig för att skriva dagbok.

På morgonen fick Håkan och jag byta rum till ett intimt fyrbäddsrum på andra våningen, som vi delade med en engelsman som inte sade någonting och var ute hela dagen och när han var hemma sov han mest. Troligen var han geolog för han hade en hacka liggande på bordet och han förde väldiga protokoll varje kväll.

Förslag att resa tillsammans

Jag satt och skrev ända tills Håkan 20:30 kom tillbaka från en dagsutflykt ner till Sandoy. Han hade till skillnad mot mig haft regnkläder men han var ändå blöt efter vandringar i bergen på Sandoy's norra sida vid Skopum. Vi stack ner till köket och drack te och åt mackor.

Då Håkan visat stort intresse för mina planer att tälta så mycket som möjligt och att han är jättetrevlig föreslog jag honom att han kunde följa med mig ut på resa runt bland öarna. Men i så fall måste han köpa en sovsäck imorgon. OK för mig, jag beslutade att skjuta upp min avresa från Torshavn som var planerad till imorgon bitti tills i övermorgon. Detta inför utsikten att få trevligt resällskap. Hans gensvar på mitt erbjudande blev positivt.

Dagen hade inletts med att vi käkade frukost på rummet vid 9-tiden. Håkan sprang iväg och köpte mjölk som behövdes till müsli med gryn och russin. Begav oss så ut på stan Vi hade skilda dagsplaner men eftersom Håkans båt inte skulle avgå förrän klockan 12 hängde han först med mig till museet.

Han hade också varit där igår men missat avdelningen på andra våningen i biblioteket, och jag hade missat det separata huset med en avdelning om naturen och en jätteintressant om båtar. Jag studerade de mästerligt byggda fartygen men också fågelfångstredskap och fiskedon, sjökort och annat innan jag påbörjade min fjällvandring vid 11-tiden.

4 augusti 1973

Omöjligt köpa sovsäck

På morgonen var det spikat att Håkan skulle följa med mig ut på tur runt Färöarna. Efter frukost begav vi oss ner på stan för att köpa en sovsäck. I en affär hade vi sett att man sålde sovtäcken så vi gick in och hörde om de också hade sovsäckar. Men det hade de inte.

Damen i affären trodde däremot att KFUM säljer sovsäckar, hon ringde dit och vi blev instruerade vägen dit, och att ta bakre ingången eftersom butiken egentligen var stängd. Väl där träffade vi en man som låste upp affären eller snarare lagret, och plockade fram vad han trodde var en sovsäck. Men det visade sig bara vara ett liggunderlag. Vi förstod nu att man inte kan köpa sovsäckar på Färöarna. Vi återvände därför till den första affären och köpte sovtäcke. Väldigt stort men vi fann senare att det fick att pressa samman det.

Därefter gick vi till en livsmedelsbutik och handlade mat. Köpte lever för att äta till middag

plus en burk potatis och italiensk minesteronesoppa till morgondagen. Dessutom tepåsar och en flaska saft. Med allt detta gick vi upp till vandrarhemmet och lastade ifrån oss.

Sedan bestämde vi oss att besöka Torshavns konstmuseum för att ha någonting att göra. Museet är beläget bortom den planterade skogen, alldeles invid stadens idrottsplats och friluftsbad. När vi kom dit klockan 12:30 var det stängt, det skulle öppna först klockan 14. I väntan på det gick vi till caféet och tog en kopp kaffe. Just då var där fem ölberusade tyska sjömän, de hade kommit i land från ett nyanlönt tyskt fartyg i hamnen.

Abstrakt och föreställande konst

Tillbaka till konstmuseet och betalade några kronor för att komma in. Museet bestod av en samling av färingska konstnärers verk och allt som inte redan var sålt var till salu, priserna varierade från några 100-lappar upp till några tusen. En brokig blandning av realistisk konst – målningar som avbildade vackra färingska bygder och naturmotiv – och ickeföreställande konst. Studerade länge de många fina tavlorna med följd att konsthallschefen dök upp och vi diskuterade konstverken med honom.

Så begav vi oss åter, hem rejält hungriga och lagade till middag. Levern blev verkligen god! Efter att ha studerat tidtabeller och dylikt plus kartan kom jag fram till att en lämplig start för vår vandring vore att ta sig till Tjørnuvik, den nordligaste bygden på östsidan av Streymoy. Det skulle gå en bil dit imorgon klockan 08:30 till ett fast pris på 17 kronor. Inför denna tidiga start packade jag mina grejer redan nu på eftermiddagen, innan vi klockan 18 begav oss ut på stan för att fira lördagskväll i Torshavn.

Isländsk film vårt lördagsnöje

Vi hade läst ett anslag om en studentcabaret klockan 20 och hade nästan bestämt oss för det när vi i ett skyltfönster såg ett annat anslag om filmvisning i kommunskolans aula klockan 20 av en isländsk film om Heimaey-katastrofen 1973.

Letade reda på skolan och kom dit 19:30. Då var det inget folk där så vi vände om och tog en runda till på stan, där en massa ungdomar höll till vid kiosken och biografen. Åter till skolan betalade vi 8 kronor för inträde och så in. Massor av färingar satt i aulan. Efter sedvanligt trubbel med att få igång filmrullen kom så en fin film om vulkanubrottet och evakueringen av staden Vestmanna.

Av ljudet förstod vi inte ett skvatt men då vi kände till det väsentliga i förloppet var det ändå intressant. Därefter visades ytterligare en film, en reklamfilm för Island avsedd för amerikanska turister och producerad av flygbolaget Loftleidir. En amerikansk speaker kommenterade de underbara bilderna av skön natur och annat kombinerat med filmsekvenser från världens lyxhotell där man alltså skulle bo.

Kvällsöppet konditori

Klockan 21 var det slut och vi gick hemåt. Då passerar vi ett konditori med mycket folk i, och vi gick in när vi upptäckte att de hade öppet till klockan 22. Beställde kaffe och tårbit, kostade 5,50 per man. Gott allting. Sedan hem klockan 22:15 och lade oss genast inför den tidiga bussresan imorgon.

Lars Eklund

FÄRINGSK FJÄLLNATUR

VANDRARHEMMET I TORSHAVN

KIRKJUBØUR I GOTT VÄDER (VYKORT)

KIRKJUBØUR I GOTT VÄDER

DOMKYRKORUINEN

